

14. CESTA KU P. MARIÍ

43.

Od Hranic z Černotína

Když jsem já šel na svatý ko - pe - ček, potkal mě tam ha - nác - ký chla - pe - ček.

Ptám se já tě, ha - nác - ký chla - peč - ku, ku - dy ce - sta k sva - té - mu ko - peč - ku?

Když jsem já šel na svatý kopeček,
potkal mě tam hanácký chlapeček.
Ptám se já tě, hanácký chlapečku,
kudy cesta k svatému kopečku?

»Tamhle je ta Panenka Maria,
ona voní jako konvalija.
Jenom pospěš, můj milý pútničku,
tam ty najdeš svú milú matičku.«

15. VSTOUPENÍ PÁNĚ

44.

Z Ulčnova a Kuřima

Když mi - lý Kristus Pán do ne - be vstupo - val, ma - ti - čku svou mi - lou na ze - mi za - ne - chal.

45.

Z Polanky vsacké

Když mi - lý Pán Je - žíš do ne - be vstu - poval, ma - ti - čku svou mi - lou na zemi za - ne - chal.

Když milý Pán Ježíš do nebe vstupoval,
matičku svou milou na zemi zanechal.

Synáčku můj milý, a já prosím tebe,
rač mě sebou vzít do věčného nebe.¹⁾

Nemůže, matičko, nemůže to býti,
ty musíš, matičko, na zemi umřítí.

Když budu, synáčku, na zemi umírat,
nedej, můj synáčku, ďáblu přistupovat.²⁾

Neboj se, matičko, ďábla šeredného,
já pro tebe pošlu anděla krásného.³⁾

Anděla krásného, dvanáct apoštolů,
a já sám třináctý přijdu pro tě spolu.⁴⁾

Půjdeš ty, matičko, půjdeš mezi námi
jak jasný měsíček mezi hvězdičkami.⁵⁾

Když já sedět budu na soudné stoličce,
budeš ty, matičko, sedět na pravici.⁶⁾

Za koho, matičko, ty budeš prosití,
nechcu já, matičko, žádného ztratití.⁷⁾

Ten kámen veliký z hrobu odvalený,
Pán Ježíš svou mocí na nebe vznešený.

Rozmilé dušičky, nermuťte se nyní,
máte pomocnici Panenku Marii.

Ta za vás prosila Ježíše milého,
budete zbaveni ohně pověčného.

Ach, milí křesťané, přidržme se Krista,
bude nám prospěšna k nebi naše cesta.

Maria, Maria, budiž pozdravena,
spolu s Kristem Pánem až na věky Amen.

¹⁾ Nenech mne, synáčku, nenech mne na zemi,
já s tebou volím být raději na nebi.

²⁾ Když já tu na zemi budu umíratí,
nenechej, synáčku, mně dlouho zívati.

³⁾ svatého.

Jinak: Neboj se, matičko, tu chvíli nic zlého,
já pošlu anděla s trůnu Otce svého.

⁴⁾ S nimiž já v tu chvíli sám přítomen budu.

⁵⁾ Jako to slunečko mezi hvězdičkami.

⁶⁾ A já budu tenkrát spravedlivě soudit,
ty budeš, matičko, za hříšníky prosit,
za všechny hříšníky, kteří v světě bydlí,
by raděj poznali již zde svoje chyby.

⁷⁾ Ten žádný nemůže zatracený býti.